

i den forvaltningsretlige litteratur. Hertil kommer en omfattende ombudsmandspraksis på området.

Jeg tvivler på, at det vil bidrage til en klarere retstilstand at søge at lovgive nærmere om ytringsfriheden for offentligt ansatte. Vi har en gennemarbejdet og veludviklet praksis på området, og lovgivning vil ikke kunne hindre, at der kan opstå tilfælde, hvor det må bero på en nærmere konkret vurdering, om en offentligt ansat må have handlet ud fra de meget vide rammer, der som anført gælder med hensyn til ytringsfriheden.

Kl. 14.50

I øvrigt er det mit indtryk, at Folketingets Ombudsmand i sager, hvor der kan være spørgsmål om krænkelse af offentligt ansattes ytringsfrihed, i et ikke ubetydeligt omfang gør brug af sin mulighed for at tage sager op af egen drift. Det gælder f.eks., hvis Ombudsmanden gennem pressen erfarer, at der muligvis kan være sket en krænkelse af de gældende regler på området.

Bestyrelsesforslaget lægger også op til, at regeringen skal tage initiativer med henblik på at fremme offentligt ansattes deltagelse i den offentlige debat. Jeg mener, at det som udgangspunkt må være op til det enkelte ansættelsessted at vurdere, om der kan være behov for initiativer af denne karakter, og jeg er derfor også umiddelbart noget skeptisk over for synspunktet om, at det er regeringens opgave at tilskynde offentligt ansatte til at deltage i den offentlige debat. Det er vel i bund og grund en privat sag, om man vil deltage i den offentlige debat eller ej. Lige så vel som der skal være adgang for offentligt ansatte, der ønsker det, til at deltage i den offentlige debat, må det også være frit for den enkelte at vælge *ikke* at indgå aktivt i f.eks. en offentlig diskussion om emner, der knytter sig til den pågældendes arbejdsområde. Der må man have respekt for den enkeltes eget valg.

Regeringen kan på den anførte baggrund ikke umiddelbart støtte bestyrelsesforslaget, men jeg finder samtidig ligesom med bestyrelsesforslag B 39, at det vil være nærliggende at inddrage de pågældende spørgsmål i arbejdet i det udvalg, der er nedsat for at undersøge behovet for en yderligere præcisering af reglerne for embedsmænd og særlige rådgivere, det såkaldte Jens Peter Christensen-udvalg.

Udvalget vil i givet fald blive bedt om også at gennemgå reglerne om offentligt ansattes ytringsfrihed samt at analysere og vurdere de

spørgsmål, som bestyrelsesforslaget angår. I givet fald bør det, som jeg tilsvarende nævnte med hensyn til B 39, overvejes, om der skal justeres på udvalgets sammensætning, så det også opfylder formålet med bestyrelsesforslaget.

Formanden:

Jeg vil bede justitsministeren om at vente. Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kunne forstå, at ministeren mente, at det var vigtigt at understrege offentligt ansattes ytringsfrihed, ret til at gå til pressen osv.

Jeg vil gerne høre, hvorfor regeringen så har besluttet ikke at fremsætte det lovforslag omkring offentligt ansattes ret til at nægte at udføre ulovlige ordrer, som man ellers har forberedt i flere år efter tamilsagen?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg synes, jeg faktisk meget udførligt her har redegjort for, hvorfor vi ikke mener, at de ting, som såvel B 39 som B 40 lægger op til, herunder omkring lovfæstelse, er den bedste måde at fare frem på for at løse nogle af de meget relevante problemstillinger, bestyrelsesforslaget handler om.

Derfor synes jeg også, at den rigtige løsning er at lade Jens Peter Christensen-udvalget, der i forvejen sidder og ser på de her problemstillinger, også se på, hvorvidt der er behov for præciseringer på det her område, så der kommer et sagkyndigt bud på, hvordan regelsættet kan fremstå klarere for offentligt ansatte.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Men det lovforslag, der blev bebudet efter tamilsagen, har været under forberedelse siden 1996 og har også tidligere været på regeringens lovforslagsprogram. Hvad er det så, der gør, at regeringen har besluttet, at man ikke mener, man skal lovfæste embedsmænds ret til at sige nej til ulovlige ordrer?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg har vanskeligt ved at se, hvordan fru Line Barfods spørgsmål kan have meget at gøre med den behandling af B 39 og B 40, vi har i dag, men jeg må sige til fru Line Barfod, at hvis fru Line